
تکنولوژی و سیاستگذاری اقتصادی ایران

به روایت دکتر رضا نیازمند

علی اصغر سعیدی



انتشارات لوح فکر

تهران ۱۳۹۹

پیشگفتار

۱۵ پیشینه خانوادگی

بخش یکم: پیشینه خانوادگی

۲۳ پیشینه خانوادگی
۲۴ ازدواج پدر و مادرم و تولد فرزندان
۲۵ شیوع قحطی و اپیدمی آبله در همدان
۲۶ فرار پدر از دست انگلیسی‌ها
۲۷ تولد در غربت
۲۸ برگشت به همدان و شروع زندگی پر رنج جدید
۲۹ ترک همدان و مهاجرت به اراک
۳۰ مهاجرت به تهران
۳۰ فوت پدرم
۳۱ یک چرخ خیاطی و آتیه‌ای نا معلوم
۳۳ خانه خیابان فرهنگ

بخش دوم: پیشینه تحصیلی و آموزشی

۳۹ اخذ دیپلم از دارالفنون و در جستجوی کار
۴۰ رسیدن به آرزوی دیرین
۴۱ دانشکده صنعتی ایران و آلمان (هنرسرای عالی)
۴۳ اویلین ملاقات شاه
۴۳ دریافت دانشنامه مهندسی معدن و ذوب فلزات

بخش سوم: شروع کار و ادامه تحصیلات

۴۷	شروع کار در کارخانه و نک...
۵۱	حزب توده و مشکلات کارگری...
۵۳	ساخت لوازم یدکی ماشین‌های نساجی...
۵۵	عزیمت به آمریکا برای تحصیل...

بخش چهارم: کار در سازمان برنامه

۵۹	شروع کار در سازمان برنامه...
۶۰	تحقیق برای ساخت سد کرج...
۶۲	تغییر رفتار مصرف انرژی روسستان...
۶۴	استفاده از جدول داده - ستانده...
۶۷	مشارکت در تاسیس حزب ایران...
۶۷	فراز و فرود محبوبیت مصدق...
۷۲	امتناع از گرفتن پست بعد از کودتا...
۷۲	سفر تحصیلی دوم به آمریکا...
۷۶	کار با ابتهاج در سازمان برنامه...
۷۹	کار با "جرج فرای" ...
۸۲	دستور ابتهاج برای ارزیابی کارخانه‌های کوچک دولتی...
۸۴	مشکلات مربوط به اصطلاحات مدیریت در آغاز کار...

بخش پنجم: مدیریت شرکت نساجی ایران و کارخانه‌های دولتی

۸۹	سود آور کردن شرکت نساجی...
۹۳	دستور لغو بوروکراسی و به کارگیری تکنولوژی...
۹۴	آتش سوزی در کارخانه نساجی شاهی...
۹۶	تأسیس یک واحد مجهر آتش نشانی در هر کارخانه...
۹۷	اصلاح روش مزایده باطله‌های نساجی...
۹۷	موفقیت در سود آور کردن شرکت نساجی ایران در یک سال...
۹۹	چگونگی از میان برداشتن کارمندان و کارگران اضافی...
۱۰۱	گزارش سالانه و تائید آن توسط حسابدار قسم خورده...

۱۰۳	انتقال شرکت نساجی به محل جدید
۱۰۴	تأسیس اولین اداره حسابرسی در شرکت نساجی ایران
۱۰۵	مردود شدن تراز نامه شرکت نساجی
۱۰۶	تصویب ترازانمہ و تشویق نخست وزیر و وزیر صنایع
۱۰۷	سابقه آغاز بوروکراسی در ایران
۱۰۸	خطاطه دیگری از شریف امامی
۱۰۹	حل اختلاف دکتر اقبال و اسدالله علم
۱۱۰	یادی از دکتر اقبال
۱۱۱	کار در شرکت مصالح ساختمانی
۱۱۲	ریاست مرکز راهنمایی صنایع و تاسیس سازمان مدیریت صنعتی
۱۱۳	تاسیس موسسه استاندارد
۱۱۴	بخش ششم: دوران کاربرد تکنوقراسی بر توسعه اقتصاد
۱۱۷	پیشنهاد وزارت در دولت منصور
۱۱۸	معاونت وزارت اقتصاد
۱۱۸	نماینده دولت در بانک توسعه صنعتی و معدنی
۱۲۱	استخدام کارشناس برای سازمان مدیریت صنعتی
۱۲۲	عضویت در هیئت مدیره مدرسه بین‌المللی تورین در ایتالیا
۱۲۳	همکاری با موسسه آرتور دی لیتل
۱۲۴	آغاز تکنوقراسی، شروع صنعت گسترشی
۱۲۷	رفتن اسدالله علم و نخست وزیر شدن حسنعلی منصور
۱۳۰	عالیخانی یک وطن پرست دانشمند
۱۳۰	رشد قابل ملاحظه در بخش صنایع و بهبود وضع اقتصادی
۱۳۲	رابطه وزارت اقتصاد با سازمان برنامه
۱۳۳	تعیین تکلیف مونتاژ سازی
۱۳۳	مهلت شاه برای تولید داخلی اتومبیل
۱۳۴	کوشش برای ساخت اتومبیل در داخل کشور
۱۳۹	صدور مجوز ساخت اتومبیل سواری به خیامی

۱۴۱	افتتاح کارخانه ایران ناسیونال توسط شاه
۱۴۲	علاقه شاه به ایران ناسیونال
۱۴۳	حمایت همه جانبی وزارت اقتصاد از صنایع نو پا
۱۴۶	گذار از تجارت به صنعت
۱۴۷	جادیه مخصوص صنعت
۱۴۹	خدمات جبران ناپذیر اصلاحات ارضی به اقتصاد کشور
۱۵۱	تأثیر توام برنامه اصلاحات ارضی و توسعه صنایع در انقلاب اسلامی
۱۵۲	نگرانی از توسعه سریع صنایع
۱۵۲	بدترین خاطره از دوران وزارت اقتصاد
۱۵۳	کوشش ناموفق برای رفع مشکلات مالیاتی صاحبان صنایع
۱۰۰	هر چه رشتہ بودم پنبه شد
۱۵۷	کوشش ناموفق برای بهبود وضع معادن در ایران
۱۵۹	بهترین خاطره از دوران معاونت وزارت اقتصاد
۱۶۱	تشکیل ناموفق کمیسیون انرژی اتمی ایران
	بخش هفتم: تاسیس و مدیریت سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران
۱۶۷	تاسیس سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران
۱۷۰	اختلاف باروسها و چراخ سبز شاه
۱۷۲	مخالفت با تعیین وقت ثابت برای شرفیابی
۱۷۴	وظیفه "تاسیس صنایع سنگین در ایران" در سازمان گسترش
۱۷۶	خاطره‌ای از جلسات شورای اقتصاد
۱۷۹	سیستم مدیریت در سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران
۱۸۲	خرید کیلومترها زمین اضافی در تبریز و اراک
۱۸۳	کارخانه‌های اراک و تبریز مجانی تمام شدند
۱۸۴	کارآموزی مهندسین کارخانه‌های اراک و تبریز
۱۸۴	خاطرات تلخی که من را ناامید کرد
۱۸۵	تیمسار پاکروان و حضور سازمان امنیت
۱۸۸	پاکروان در شرکت مس سرچشم

۱۸۹	شکایت مکرر از ساواک.
۱۹۱	داستان تاسیس ذوب آهن در ایران.
۱۹۳	نفوذ آمریکا بر آلمان.
۱۹۴	مسابقه بین المللی برای خرید ماشین آلات کارخانه ذوب الومینیم.
۱۹۵	هویدا و افاضح فرودگاه مهرآباد.
۱۹۷	نویازی صنایع در سازمان گسترش.
۱۹۷	نویازی کارخانه اطلس بافت.
۲۰۰	نویازی کارخانه صنایع فلزی ایران.
۲۰۲	نویازی کارخانه چرم خسروی.
۲۰۲	نویازی کارخانه های قند چناران و قند آبکوه.
۲۰۳	معامله با آفریقای جنوبی در شرکت آلومینیوم.
۲۰۵	مشکلات با خانواده سلطنتی.
۲۰۶	مسئله نظام وظیفه و شاگردان مدرسه فنی تبریز.
۲۰۸	گزارش اتمام تاسیس کارخانه ها و استعفا از سازمان گسترش.
۲۱۰	مخالفت با عضویت در حزب رستاخیز.

بخش هشتم: داستان مس سرچشمه

۲۱۵	پیشنهاد شاه برای قبولی مدیر عاملی مس سرچشمه.
۲۱۶	سابقه کشف معدن مس سرچشمه.
۲۱۸	باز پرداخت هزینه های رضائی ها و سلکشن تراست.
۲۲۰	تسویه حساب دوم رضایی ها.
۲۲۲	اعتراض مجدد محمود رضائی و عصبانیت شاه.
۲۲۲	تسویه حساب با شرکت سلکشن تراست.
۲۲۳	امضای قرارداد با شرکت آناکاندا.
۲۲۸	خرید اداره فروش آناکاندا در لندن.
۲۲۸	ملاقات شاه با مدیر عامل شرکت آناکاندا.
۲۳۰	خروج اولین آمریکائی از مس سرچشمه.
۲۳۱	تصادف نزدیک به مرگ در مس سرچشمه.

خرید مستقیم و بدون مناقصه ماشین آلات مس سرچشمہ	۲۳۴
سه شیفت کردن کارکنان مس سرچشمہ	۲۳۶
انتقال ساکنان بومی مس سرچشمہ	۲۳۶
خرید سیمان و تاسیس صندوق حمایت از بومیان معدن	۲۳۸
استخدام مدیر عامل قبلی آناکاندا در مس سرچشمہ	۲۳۹
مشکلات حمل محموله های بسیار سنگین	۲۴۰
واقعه غیر مترقبه	۲۴۳
ملاقات با آفای لیلیتال در نیویورک	۲۴۵
استعفا از شرکت مس سرچشمہ و حاضر نشدن در مراسم افتتاح	۲۴۷
داستان پرونده سازی سبهبد فردوست	۲۴۹
نمایندگان فردوست در شرکت مس سرچشمہ	۲۵۰
بخش نهم: تاسیس شرکت یوریران و همکاری با سازمان انرژی اتمی	
تشکیل شرکت یوریران	۲۵۵
آغاز اکتشافات برای پیدا کردن اورانیوم در ایران	۲۶۲
پیشنهاد وزارت در دولت آموزگار	۲۶۶
داوری در مورد انتخاب سازنده سد لار	۲۶۷
داوری در مورد دعوای دکتر ایادی و دکتر مجتهدی	۲۶۸
بخش دهم: فعالیت های تکوکراتیک خارجی	
کمک به رفع مشکلات کارخانه ولو و گرفتن نشان شوالیه از پادشاه سوئد	۲۷۳
عضویت در سازمان بهره وری آسیایی (توکیو)	۲۷۵
ریاست کنوانسیون بهره وری آسیائی و دریافت نشان طلا	۲۷۷
مشاور معدنی - دولت پاناما	۲۸۱
پی نوشت ها	۲۸۵
بیوگرافی کوتاه دکتر رضا نیازمند	۲۹۳
تالیفات دکتر رضا نیازمند	۲۹۶
نمایه	۳۰۱

پیشینه‌خانوادگی

اطلاعات من از سابقه پدرم بسیار کم است. مادرم می‌گفت که پدرم در نجف به دنیا آمد. پدرش از اعضای حکومتی عثمانی بود و شغل نسبتاً مهم دولتی در نجف داشت. از سال‌ها قبل ایران ادعای مالکیت و حکومت بر عتبات عالیات که شیعه‌نشین بود داشت ولی حکومت عثمانی این ادعا را قبول نداشت. در زمان ناصرالدین شاه بین حکومت ایران و دولت عثمانی توافق شد که ایران حکومت عثمانی بر عتبات را قبول کند مشروط بر اینکه اعضای حکومتی که عثمانی به عتبات عالیات می‌فرستد با تصویب دولت ایران باشد. گویا پدر پدرم هم جزو اعضای حکومت عثمانی بوده که با تصویب و موافقت دولت ایران در نجف شغل دولتی داشته است.

در آن روزگار شیعیان عراق در تابستان که هوای عراق بسیار گرم می‌شده به همدان می‌رفتند تا از گرما خلاص باشند. به این صورت همدان بیلاق شیعیان عتبات بوده و آنها در همدان خانه و زندگی داشته‌اند. عده‌ای نیز همیشه در همدان زندگی می‌کردند و کار و کاسبی داشته‌اند؛ منجمله عمومی پدر من که در همدان تجارتخانه داشته است. پدرم در نجف دنیا آمد و هنوز ده ساله نشده بود که پدرش فوت کرد و مادرش سرپرست او شد. یکی دو سالی که گذشت مادر پدرم هم فوت

می‌کند و او به کلی بی‌سرپرست می‌شود. یکی از منسوین پدرم او را با کاروانی به همدان می‌فرستد تا عمومیش او را سرپرستی کند. بدینگونه پدر ساکن همدان شد و در تجارتخانه عمومیش مشغول کار شد. معلوم نیست که پدرم را به مکتب خانه فرستادند یا عمومیش به او خواندن و نوشتن یاد داد ولی به هر صورت پدر خط و ربط خوبی داشت و عربی و فارسی را خوب می‌دانست و در عرفان و تصوف مهارت کافی داشت. نام خانوادگی این عمو، حسینی بود، ولی سایر منسوین او عربزاده نام داشتند. آن روزها پسرها را زود زن می‌دادند. گویا هنوز پدرم ۲۵ ساله نشده بود که عمومیش اورازن داد. زنی بسیار بزرگتر ازاو، مثلاً چهل ساله، به نام خانم حاجیه. پدر در تجارتخانه عمو کار می‌کرد و پس از فوت عمو جانشین او می‌شد.

ازدواج پدر و مادرم و تولد فرزندان

خانم حاجیه بسیار زن مهریان و دوست داشتنی بود. گویا پس از چند سال، روزی به شوهرش (یعنی پدر من) می‌گوید که شما در جوانی با من که پیر زن بودم ازدواج کردی بیا اجازه بده که من یک دختر جوان برایت بگیرم. در همسایگی پدرم میرزا فضل الله خان بصیر دیوان زندگی می‌کرد. خانه آنها بزرگ و مملو از دختران دم بخت بود. (آن روزها دختران از ۹ سالگی دم بخت محسوب می‌شدند و باید بین ۹ تا ۱۵ سالگی شوهر می‌کردند و الا دختر ترشیده نامیده می‌شدند). میرزا فضل الله خان در بین این خیل خواهر و خواهر زاده یک دختر عمه هم داشت ۱۵ ساله به نام "شوکت خانم" (که مادر عزیز و مهریان و فداکار من باشد). خانم حاجیه که برای شوهرش یعنی پدرمن دنبال زن جوانی می‌گشت از شوکت خانم تقاضای ازدواج می‌کند. مادر بزرگم از اینکه داماد حداقل ۴۵ ساله است ناراحت بود. ولی گفتن داماد سید اولاد پیغمبر و رئیس اطاق تجارت و دارای شهرت زیاد است. قرار شد مادرم و مادر بزرگم به پشت بام خانه بروند و داماد در خانه خودش ظاهر شود و رفت و آمد کند تا عروس و مادر عروس خواستگار را ببینند. این کار انجام گرفت و توافق شد و عروسی انجام گرفت. مادرم چند دختر حامله شد ولی نتوانست آنها را نگه دارد تا اینکه به زحمت و با پرستاری خانم حاجیه دختری زاید.

شیوع قحطی و اپیدمی آبله در همدان

در اواخر جنگ جهانی اول بود. که قشون انگلیس تمام ناحیه عراق عرب و استانهای کردستان و همدان و لرستان در ایران را اشغال کرده بود و غذای سربازان خود را از این ناحیه تأمین می‌کرد. این امر موجب کم شدن غذاء، به ویژه گندم و حبوبات شد و بهزودی زمین‌داران برای بالا بردن قیمت گندم و حبوبات به احتکار پرداختند. قیمت مواد غذائی بالا رفت و قحطی شروع شد.

در قدیم همیشه قحطی با اپیدمی (همه‌گیری) بیماری‌هایی چون وبا و طاعون همراه بود. این بار بیماری آبله به همدان حمله کرد. می‌گویند آبله به سرعت و اگر دارد و همه‌گیر می‌شود. در همدان هم همینطور شد. قحطی و آبله کولاک می‌کرد. هیچ خانه‌ای در امان نبود. کشتار قحطی و آبله چنان توسعه گرفت که مردم نمی‌توانستند مرده‌های خود را خاک کنند. مرده‌ها در کوچه‌ها روی هم تلنجار می‌شدند. پدرم در آن موقع رئیس التجار همدان بود، که عکس او را با همه تجار دارم. پدرم همه تجار را جمع کرد و گفت این وظیفه تجار است که به مردم کمک کنند و خود داوطلب و پیش قدم شد. یکی یکی آنچه از خانه و زمین و باغ داشت می‌فروخت و گندم و حبوبات می‌خرید، در بازار دیگها بپا کردن و نانوایی درست کردند. روزها حبوبات را می‌پختند و به هر کس یک نان و یک کاسه آش می‌دادند تا حداقل از گرسنگی نمیرد. با آبله نمی‌شد مبارزه کرد. کسی که یک بیمار مبتلا به آبله داشت چاره‌ای نداشت جز آن که او را به خدا بسپارد، یا شفا یا مرگ. مادرم که پس از چند سقط بچه، بالآخره یک دختر آورده بود، آن دختر هم در این واویلا آبله گرفت و مانند بقیه جان به جان آفرین داد. ولی طولی نکشید که مجدداً حامله شد. تمام کوشش مادرم این بود که از سقط این بچه (که بنده بی‌مقدار باشم) جلوگیری کند. کار بازرگانان و تجاری که پول برای خرید گندم و حبوبات می‌دادند کم کم سخت شد. ارتش انگلیس با زور و پول بیشتر انبارهای گندم مالکین را می‌خرید و برای ارتش خود می‌برد. تجار به مالکان هشدار دادند که از فروش گندم به انگلیسی‌ها خودداری کنند و گندم خود را به تجار بفروشند تا برای تغذیه مجاني بین مردم مصرف گردد. عده‌ای سرپیچی کرده و از فروش گندم به تجار خودداری